

התורה הרווחה

40 אלף ילדי רווחה בישראל חיים כיום מחוץ לבתיהם – שיעור הגבוה פי חמישה מהמוצע בעולם המערבי. תחקיר "7 ימים" חושף את הקלות הבלתי נסבלת שבה מסייעים פקידי סעד ממשלתיים להוצאת אלפי ילדים מבתיהם מדי שנה. הנפגעים העיקריים: משפחות מעוטי יכולת, חד-הוריות ועולים. ח"כים, ארגונים חברתיים והורים תוקפים את מדיניותו הדורסנית של משרד הרווחה: "זה יותר גרוע מחטיפת ילדי תימן"

מרב בטיטו // איור: מיה פריזמן

שלי מרביצים ל'. המחנכת הסבירה שמחובתה לרווח לפקידת סעד, ואנשיה מיהרו להתייצב בבתי הספר ולתחקר את הילדים".
העובדה שבבית הספר מכירים אותה היטב לטובה מארבעה מילדיה, לא עמדה לזכותה. העובדה כי ילדיה כולם, ובמיוחד רועי, הינם תלמידים מצטיינים הממלאים את חובותיהם, לא הייתה רלוונטית. הערה בדה כי תמיד נחשבה לאם נפלאה בעיני חברים, שכינים ובני משפחה, לא נחשבה כלל וכלל. שיחת הס' לפון שקיימה המחנכת עם אנשי הרווחה בעטה אותם אל טריטוריה אחרת, לעולם שבו הפכו היא ובעלה לחשודים, למתעללים, להורים שיש לפקוח עין על כל צעד שיעשו. למרות שרועי נחשב היפר-אקטיבי וטופל בריטלין, מעולם לא נזקקו לאנשי הרווחה, אף פעם לא הצטרכו לייעוץ או סיוע, לא נקלעו לתסבורת שאי-אפשר לצאת ממנה בכוחות עצמם.
יומיים לאחר מכן זומנה תמר למחלקת הרווחה בעירייה: "ביקשו שאגיע והוריעו שהם יאספו את רועי מבית הספר. יחד איתי היו התינוק והבת בכיתה א'.

אף לא סימן אחד היה שם כרי להזהיר מפני ידו הארוכה של המנגנון היעיל, היעיל מדי, של אנשי הרווחה: יום אחד היא הייתה אמא לחמישה ילדים, כון שמשלחת בבוקר ארבעה ילדים עם סגד וויצ'ים ונשארת עם התינוק. כון המתנה דבת לעזור למחנכת לפני מסיבת כיתה, שמפרידה בין ניצים, שמחבכת אחד בכל יד. ויום למחרת כבר הייתה אמא שנחררת לגלות כי שלושת ילדיה עברו בבית ספרם חקי' רה על ידי "אישה מבוגרת ששאלה אותנו כל מיני דברים", כפי שסיפרה לה בתה, תלמידת כיתה א'. "הם חזרו הביתה נסערים", היא מספרת, "הם אמרו שהאישה שאלה אותם אם מרביצים להם בבית, אם צועקים עליהם. הם סיפרו שהקליטו וצילמו אותם". תמר (שם בדוי) הרימה טלפון למחנכת של בנה, רועי, שהיה אז בן 11, לא מתארת לעצמה שהסיוט רק החל: "המורה סיפרה שבזמן ההפסקה רועי הצ' ביץ על מקל גדול ואמר לה 'בריוק בכוה ההורים

